

Openbare Leeszaal en
Bibliotheek
Aruba. N. A.

echo

of Aruba

de maandblad - vol. III no. 3 mei 1961

N.V. Electrictie Maatschappij Aruba
"ELMAR", Oranjestad, Aruba

THE ELECTRIC POWER COMPANY OF ARUBA

*

offer complete facilities for new industries and an
experienced technical staff for your existing problems.

KLM ROYAL DUTCH AIRLINES

- Daily nonstop with New York to
west coast DC-10's
- Direct nonstop service from Aruba
and from New York & DC— and World
is Wide...Tourist Class.
- Only fast 10 hour connection to
Europe via New York.
- Non Stop Worldwide. Plan your
air route now with other cities in Europe
as an interim point.
- Superb Royal Service for the sophisticated
traveler.

KLM

KLM Sincerely yours!

ECHO OF ARUBA

AN ECONOMIC MONTHLY

Vol. III, nr. 5, Mei 1961

A PUBLICATION SPONSORED BY THE
ARUBA TRADE AND INDUSTRY ASSOCIATION

Contents of this Issue

	Page
PRIJS fl. 0.45	2
Stichting Echo of Aruba	
P.O. Box 200, St. Nicolaas, Aruba, Netherlands Antilles	3
Phone: 5558	
FOUNDED BY:	
Aruba Trade and Industry Association	
FOUNDED:	
January 24, 1959	12
BOARD OF TRUSTEES:	
Dr. C. W. W. J. Heufke L. Kuiperi M. Serphos Jr. C. Whitfield	13
PUBLISHER: (Administrateur)	
Morris Serphos Jr.	14
ASST. ADMINISTRATOR:	
Leo Kuiperi	15
CHIEF EDITOR:	
G. Bastiaanse	16
ASSOCIATE EDITORS:	
Mrs. Betsy Frazier C. W. G. Schotborgh	17
CONTRIBUTING EDITORS:	
W. H. M. de Graaf Hia Exc. Dr. H. Riemens S. den Heyer Max Tak Kon. Inst. voor de Tropen	18
DESIGNER:	
Aruba Drukkerij N.V. Aruba - Neth. Antilles	19
PRINTER:	
Aruba Drukkerij N.V. Aruba - Neth. Antilles	

Cut on dotted line

Administration of "Echo Of Aruba", P.O. Box 200, St. Nicolaas, Aruba,

Netherlands Antilles

I, the undersigned herewith kindly request you to start sending me the "Echo Of Aruba" immediately at the low rates now in effect for a limited time only. Please find enclosed my postal money order/bankremittance for NAfL 4,75/US\$2,50 or other equivalent. My address is

..... (street)

..... (city)

..... (country)

PUBLISHER'S PAGE

By Morris Serphos Jr.

The month of May is highly dominated by Tourist Conventions, as far as business circles in Aruba are concerned. Similar to the year before, when the New York chapter of the American Society of Travel Agents convened in Aruba, the Aruba Convention Bureau, a non-official body of leading businessmen in Aruba, has taken the initiative again in gathering funds and organizing the many activities for the Conventions of the Ontario and Quebec Chapters of the American Society of Travel Agents (ASTA). Of present boardmembers of the Aruba Convention Bureau should be mentioned Mr. Arturo M. Arends, President of the Aruba Trade and Industry Association, Mr. Clinton Whiffeld, ex President of ATIA and present President of the Aruba Chamber of Commerce and Mr. Hans Jansen, Board Member of ATIA. If we are well informed, the Aruba Convention Bureau will shortly be changed into a non-profit Foundation. Business circles generously contributed to the Aruba Convention Bureau again, for 1961 to the amount of Fl. 14,000,— approximately, which added to the Fl. 3,500,— donation of the Island Government of Aruba and the Fl. 10,000,— by the Aruba Caribbean Hotel Casino (in services) make up this years budget. From what we have seen from the programs, everything has been done to assure these mentioned delegates of ASTA a warm and appreciative reception, to make their convention a most successful one. From this place the Aruba Trade and Industry Association wishes to extend a most cordial welcome to all delegates and their respective ladies, who accompany them, to our sunny shores, and to assure them that this Association acting as one of the hosts of this Convention, will be most cooperative in attending to your slightest wishes. May your Convention be such a success that you will deem it appropriate to hold many more Conventions in Aruba!

Another very important Convention which will take place in Aruba in June (next month) will be the Convention of the Chamber of Commerce of the Americas, to which the Aruba Chamber of Commerce will act as host. Amongst other members in the Netherlands Antilles of this organization figure the Aruba Trade and Industry Association and the Curaçao Trade and Industry Association. It is to be expected that the mentioned Antillian member delegations will present a joint program of supporting agenda points of this Convention. Cooperation regarding this subject has been initiated several weeks ago. One of the points the ATIA delegation will present, strongly supported as we expect, by the Aruba Chamber of Commerce and the Curaçao Trade and Industry Association, will be to request a motion to the Convention, in which the Chamber of Commerce of the Americas expresses its displeasure against the closing of the American Consulate in Aruba last February 28, and to strongly recommend the US Government to reverse its stand on this issue and take steps to reopen the Consulate in Oranjestad,

Aruba as soon as possible.

The mentioned cooperation between the Aruba and Curaçao Trade and Industry Associations is growing to the satisfaction of business circles on both islands. In this connection it was very interesting and stimulating to read the Speech of H. E. Drs. A. B. Speekenbrink, Governor of the Netherlands Antilles, who in his farewell policy statement before his retirement this month, strongly advocated such co-operation between the islands of the Netherlands Antilles. As such our readers are of course aware of the fact, that the annual speech of H.E. the Governor at the opening of Sessions of the Chamber of Representatives of the Netherlands Antilles, constitutes the policy of the Council of Ministers of the Netherlands Antilles. Upon his retirement, the Aruba Trade and Industry Association wishes Drs. Speekenbrink and Mrs. Speekenbrink a successful future and a rewarding career. The outgoing Governor of the Netherlands Antilles will be remembered in Aruba as the Governor, who during his term in Office showed a continuous active interest in the development of Aruba's resources and the promotion of its tourism and for this purpose regularly visited this island. He moreover has been known as the Authority who continuously sidestepped protocol by making himself available to all circles of the Arabian community, to the great appreciation of the entire population.

We in this column mentioned Mr. Hans Jansen before. It may interest our readers that he recently was appointed Honorary Consul of the German Federal Republic for Aruba.

The Executive Council of Aruba in a recent letter to the Board of the ATIA informed of a very important decision they have taken with regard to the financial assistance of recreation facilities at Palm Beach. This subject which is covered elsewhere in this issue we highly recommend to the attention of our readers, not only for the important decision, but also for the statement of policy of our local Government in this respect. This fact was deeply noticed by business circles in Aruba.

In Santiago de Chile, this month the Economic Conference for Latin America has been held under auspices of the United Nations. The delegation from the Netherlands Kingdom was headed by the Netherlands Antillian Minister of Social and Economic Affairs, His Excellency Mr. C. D. Kroon. Some important resolutions were offered by this delegation and unanimously accepted by the Conference, with regard to the abolishment of difficulties in Latin America in the path of tourism and economic development. Although the Government circles and business circles in Aruba cooperated with the delegation and its aims at the Conference, the lack of a representative from Aruba business circles and in particular from the ATIA, in the delegation, was noted with sorrow.

Concluding this column for the present month, we want to appeal once more to our readers to place ads in our publication as a means of communicating with the Aruba business community and business

circles abroad. By the way, have you recently taken out some gift subscriptions to the "Echo of Aruba" for your friends and relations? Do it now!

PAGINA DE LOS PUBLICADORES

por MORRIS SERPHOS HIJO

En cuanto a círculos comerciales en Aruba el mes de mayo fué dominado por convenciones turísticas. Así como en el año pasado, cuando la confraternidad de Nueva York de la Sociedad Americana de Agentes de Turismo celebraron una reunión en Aruba, el Aruba Convention Bureau, un cuerpo no-oficial cuyos miembros son los comerciantes más importantes de Aruba, tomará la iniciativa para obtener fondos y organizar las muchas actividades para que la convención de la ASTA (confraternidad de Ontario y Quebec) goze de un buen tiempo. Ya podemos mencionar como miembros de la Junta de Aruba Convention Bureau a los señores Arturo M. Arends, presidente de la Asociación de Comercio e Industria Arubana, Clinton Whitfield, ex-presidente de la ATIA, presente presidente de la Cámara de Comercio, Hans Jansen, miembro de la junta de la ATIA. Según nos informaron el Aruba Convention Bureau en el futuro será una fundación sin beneficio. Como de costumbre los comerciantes contribuyeron generosamente para la Aruba Convention Bureau. Catorce mil florines con los 3.500 donados por el Gobierno Arubano y los 10. mil por el Aruba Caribbean Hotel forman juntos lo necesario para 1961. Según el programa que hemos visto estamos convencidos de que la ASTA tendrá una cordial recepción y estamos seguros de que la asamblea tendrá éxito. La ATIA les desea por medio de este mensual la bienvenida, no sólo a los delegados sino también a las respectivas señoras y les asegura que ellos como uno de los huéspedes de la convención están completamente a sus disposiciones.

Que esta asamblea tenga tanto éxito que decidan celebrarla de nuevo en Aruba el próximo año.

Otra convención importantísima que tendrá lugar en Aruba en el próximo mes de junio será la asamblea de la Cámara de Comercio de las Américas. La Cámara de Comercio de Aruba les invitó. La Asociación de Comercio e Industria Arubana y la curazoleña son también miembros de este organización. Esperamos que los miembros antillanos juntos presentasen un agenda para discutir en la asamblea. Cooperación sobre estos puntos se inició hace unas semanas. Uno de los puntos que la delegación de la ATIA, asistido por la Cámara de Comercio de Aruba y por la Asociación de Comercio e Industria de Curazao, será la petición en la cual la Cámara de Comercio de las Americas expresa su desagrado por la supresión del consulado americano en Aruba el 15 de marzo y que recomienda por insistencia al Gobierno de los E.E.U.U. que anule esta decisión y que lo más pronto posible tome medidas para abrir de nuevo el consulado en Oranjestad, Aruba.

Que la cooperación entre las asociaciones arubana y curazoleña es mucho mejor es un hecho que complace

a ambas islas. El discurso pronunciado por S. E. Drs. A. B. Speekenbrink, Gobernador de las Antillas Neerlandesas, es por eso tan interesante. En este discurso de despedida el gobernador defiende fuertemente tal cooperación entre las islas antillanas. El discurso anual que el gobernador pronuncia a principio de las sesiones de la Cámara de Representantes de las Antillas Neerlandesas establece el curso de acción del Consejo de los Ministros.

La Atia desea al Dr. Speekenbrink y su muy estimada Señora un futuro feliz y mucho éxito en el porvenir.

Los Arubanos recordaremos al Gobernador como el hombre que durante su período de su oficina había demostrado un interés activo continuo en el desarrollo de Aruba. Muchas veces nos visitó. También le conocemos como la autoridad que continuamente evitaba protocolo al hacerse disponible para todos los círculos de la comunidad arubana, lo que todo el pueblo apreciaba muchísimo.

Al principio de este artículo mencionamos al señor Hans Jansen. A nuestros lectores les interesarán saber que acaba de recibir el nombramiento de consul honorario de la República Federal Alemana para Aruba.

El Consejo Ejecutivo de Aruba envió una carta a la ATIA en la que mencionaba una decisión muy importante que tomaron acerca de ayuda financiera para facilidades concernientes a recreación en Palm Beach. Este tema que discutimos en otro artículo de esta edición recomendamos a nuestros lectores, no solamente por la decisión importante sino también por que establece el plan de acción de nuestro gobierno local sobre este asunto.

En Santiago de Chile se celebró este mes una conferencia económica de la América Latina bajo auspicio de las Naciones Unidas.

El Ministro de Asuntos Sociales y Económicos, el señor C. D. Kroon, representó el Reino Holandés. Algunas resoluciones importantes fueron ofrecidas por la delegación y aceptadas unánimemente por la conferencia. La resolución sobre la abolición de dificultades en la América Latina sobre turismo y desarrollo económico. Aunque el gobierno y los comerciantes de Aruba cooperan con la delegación y sus propósitos en la conferencia, la falta de un representante de círculos comerciales y sobre todo de la ATIA con la delegación, fué notable. Antes de terminar este artículo, una vez más queremos llamar la atención a nuestros lectores que pongan avisos en nuestro mensual como medio para comunicar con sus relaciones comerciales en Aruba y en el exterior. No olviden a tomar unas suscripciones extras de la Echo of Aruba para sus amigos y sus relaciones. Hágalo ahora!

THIS IS ARUBA ! A rustic landscape in the "cunucu".

BEGROTINGSTEKORTEN EILANDGEBIEDEN

Het tekort op de begroting 1961 van het Eilandgebied Aruba bedraagt 1,7 miljoen en voor het Eilandgebied Curaçao 2,0 miljoen.

In 1960 was de bijdrage van het land aan Bonaire 1,6 miljoen en voor de Bovenwindse eilanden 1,4 miljoen, tezamen 3,0 miljoen.

Aan de veilige kant blijvend en de bijdrage voor 1961 op 2,3 miljoen stellend, komen we tot een tekort voor 1961 voor alle eilanden gezamenlijk van rond 6 miljoen gulden.

De bevolking bedraagt ongeveer 200.000, verdeeld over

Aruba	60.000	tekort 1.700.000 per persoon
	28,— rond	

Curaçao	130.000	tekort 2.000.000 per persoon
	15,— rond	

Bonaire &		
Bovenwinden	10.000	tekort 2.300.000 per persoon
	230,— rond	

Deze bedragen mogen dan al niet precies zijn, de tendens komt duidelijk tot uiting:

1. Bonaire en de Bovenwinden hebben een groot gebrek aan eigen middelen van bestaan,

2. Aruba heeft relatief een groter tekort dan Curaçao.

Bonaire en de Bovenwinden vormen vooralsoog een onoplosbaar probleem. Men hoopt de inkomsten op te voeren door middel van touristenindustrie. Dit vereist grote kapitaalinvestering, wat men evenwel moet accepteren, aangezien het achterwege laten daarvan eveneens investeri ngveriest, dan echter zonder uitzicht op mogelijke inkomsten.

Dat Aruba een hoger tekort heeft dan Curaçao, valt ook niet te verbazen, daar Aruba een betrekkelijke achterstand heeft in te halen. In het koloniale tijdperk concentreerde men zich op Curaçao en aldaar kwamen de meeste werken tot stand.

Op de keper beschouwt is het zo, dat de gehele West verwaarloosd werd ten opzichte van Oost-Indië.

In de Begroting van Aruba komt onder Hoofdstuk III, Verrekendienst, voor, dat de rentebetalingen op kapitaal leningen bedraagt f 918.014,—. Bij Curacao vinden wij voor rente en kosten van kapitaal leningen f 843.051,—.

Deze twee bedragen ontlopen elkaar niet veel en zijn op het eerste gezicht dus geen volledige bevestiging van hetgegen hiervoor beweerd werd, namelijk dat Aruba meer moet investeren. Betrekkelijk gezien blijft de bewering wel juist.

Als wij namelijk deze rentebetalingen uit het tekort halen, dan krijgen wij voor Aruba een tekort van f 800.000 of per persoon bijna f 13,50 en voor Curaçao een tekort van f 1.150.000 of per persoon bijna f 9.—. Indien wij de begroting in de gauwigheid juist hebben gezien (begrotingen munten niet uit door overzichtelijkheid en men moet wel de tijd hebben om zich er in te verdiepen), dan volgt toch uit dit tamelijk ruwe ge cijfer als algemeen beeld:

Een zeer groot gedeelte van het begrotingstekort te Aruba is te wijten aan kapitaal investeringen en wel meer dan de helft.

Gezien nu het feit, dat Nederland vroeger weinig in de West heeft geïnvesteerd en vooral weinig in Aruba, is deze omstandigheid aanleiding om terug te komen op een reeds vroeger gedane suggestie: Als Nederland het noodzakelijk vindt om geld weg te smijten aan z.g. onderontwikkelde gebieden, is het dan niet veel realistischer om eerst de Koninkrijkspartners in versterkte mate te helpen te komen? Nederland doet heden ten dage veel voor de Nederlandse Antillen en Suriname en wij willen in het geheel niet beweren, dat het ons goed recht zou zijn om additionele hulp te ontvangen, maar anderszijds lijkt het vreemd, dat Nederland geld stopt in anonieme potten, waarbij het directe verband tussen geldnemer en geldgever ontbreekt, dus ook eventuele toekomstige tegenprestaties. Bovendien vinden wij, dat een soort chantage-idee aan die economische hulp niet vreemd is en dat de hulp wordt afgeperst aan de Westelijke wereld onder verwijzing naar de hulp, die men van Rusland kan verwachten.

De gehele wereld wordt door deze tactiek verbaaliseerd, in dien zin, dat vroeger conflictstof geconcentreerd was op de Balkan, terwijl het nu hier en der verspreid ligt.

Onder deze omstandigheden lijkt het beter om eerst te zorgen voor eigen huis en erf.

Dit alles neemt niet weg, dat de eilanden zelf ook alle krachten zullen moeten inspannen om een sluitende begroting te krijgen, al behoeft dit niet gezien te worden over een periode van één jaar. In het geval van Aruba is het duidelijk, dat de 21 miljoen, welke ten koste werden gelegd aan de Waterfabriek Balashi, nog niet hun volle rendement kunnen opleveren. Met de bouw van de chemische industrieën wordt het beeld geheel anders. Verwacht mag worden, dat de kapitaalkosten in de toekomst volledig gedekt zullen zijn.

Andere omstandigheden hetzelfde blijvend, houden wij dan een tekort van f 800.000 of f 13,50 per persoon.

De aanleiding tot dit artikel is, dat in zakenkringen werd beweerd, dat het begrotingstekort te zoeken is in een te duur overheidsapparaat. Die bewering kan best waar zijn, maar tot op heden is dat nog niet gebleken. In tegendeel is na oppervlakkig onderzoek het tekort van 1,7 miljoen teruggebracht tot de juistere proportie

Texas Furniture Store

The Foremost Furniture Store in Aruba

Specializes - amongst other - in
furniture from Holland in many
beautiful styles and combinations
PHONE 1083

Texas Furniture Store

EMMASTRAAT 6A

ORANJESTAD

van 0,8 miljoen. En deze 0,8 miljoen is precies te wijten aan de hogere kosten van het Onderwijs, zijnde f 788.700,-.

Bij herhaling werd hierover reeds geschreven. De slotconclusie blijft dan ook hetzelfde als in een vroeger artikel. De Begroting 1961 van het Eilandgebied Aruba geeft geen reden tot ongerustheid of tot critiek. Men kan nu nog van mening blijven, dat de ambtenaren-salarissen te hoog zijn in verhouding tot het ondernemersinkomen, maar ook deze mening is, objectief gezien, niet houdbaar. Men vergelijkt hier twee onvergelijkbare grootheden. Men maakt deze vergelijking toch ook niet in een hausse-periode? Het ondernemersinkomen is afhankelijk van eigen activiteit en van invloeden van buiten, wat het inhaerente risico-element vormt.

De Nederlandse Antillen hebben inderdaad een ambtenarenapparaat met een waterhoofd, hetgeen ten dele een noodzakelijk voortvloeisel is van de nieuwe verhoudingen in het Koninkrijk. Als eenmaal alles op volle toeren draait en naar mogelijkheid is ontwikkeld, dan krijgt men vanzelf de juiste proporties. Zolang dit nog niet het geval is, zal men de disproportionaliteit voor lief moeten nemen. Men kan de tekorten op de begroting beschouwen als de initiële kosten, verbonden

aan het ontstaan en het op gang komen van het Nieuwe Koninkrijk.

Dit is dan hoogstens nog een argument om Nederland te verzoeken bij te springen.

De Nederlandse Antillen, waar het tekort groter zou zijn, indien bijgedragen werd in de militaire kosten, hebben uiteraard, als tegenprestatie, dan de morele verplichting de tekorten zo laag mogelijk te houden, hetgeen, gezien de kwetsbaarheid en de eenzijdige economie, een hele opgave is.

Is het, in dit verband, gezien de labiele economische toestand, wel verantwoord om uitgaven te doen, die hun oorsprong vinden in gevoelskwesties? Moeten Antilliaanse ambtenaren per sé met betaald verlof naar Nederland, gelijk hun collega's van Europese origine?

Wat voor de één een noodzakelijke levensvoorraarde is, vindt de ander in zijn hart een koude en gure plicht, die helaas bij zijn betrekking behoort.

En als nu eenmaal de juiste verhoudingen zijn gevonden en het overheidsapparaat tot ontwikkeling is gekomen, zal men dan niet de eilandelijke autonomie, op heden een noodzakelijkheid, als een sta-in-de-weg, als een overbodige duplicering onvermijdelijk.

Tot die tijd zijn tekorten vermoedelijk onvermijdelijk.

CAVES AND GROTTOS OF ARUBA

In the cliffs above the north shore of Aruba, framing an impressive view of the coastline with its great plumes of spray, is the entrance to Quadri Quirl. This jagged portal has for centuries invited the excursionist to explore one of the most colorful and beautiful caves of the island. The delight of this grotto is in its natural lighting. Through wide apertures in the roof of the cave the sunlight streams in to bring life to the green and sepias walls of the two main chambers.

Within the past year the Aruba government has developed the area providing a fine wide road leading to the mouth of the cave, with ample parking space for the cars of visitors. Where once clothes and hands might be torn by a rough climb, now a flight of steps leads up to the natural doorway.

Once inside a dimly lit passage beckons, until around a bend one catches a glimpse of the first room through an irregular curtain of stalactites and stalagmites. A natural formation rising from the floor of the chamber gives the vague impression from this distance of a madonna figure, head bent over her sleeping babe. Small recesses in the sides can be explored with flashlight before continuing down a second tunnel to another room also skylighted to display the natural colors of the rock. To the imaginative the place might have been tennanted by anything from goblins to pirates, but they left no clue to their identity if ever they were there.

From this large chamber a low corridor leads to a third, completely unlighted room, dank with the humidity of uncirculated air. There is little to see in this last apartment. Up until a few years ago it was the

home of countless bats, providing the ideal nursery for the species of *Moormoops megalophylla intermedia*.

Jan Bodegom & Co. Aruba

N.V.

Distributors and Agents of

Quality Products such as:

"FRIESCHE VLAG"

Milk Products

"MAXWELL HOUSE" Coffee

ZEPP LAMPESTRAAT - ORANJESTAD

Now with the area more accessible to sightseers these winged mammals have found other homes where they may hang, undisturbed by the flashing of light and the shout of people eager to disturb their slumbers. Not long ago the American Museum of Natural History sent a request for specimens of these bats and a troupe of Scouts was dispatched with a special, fine mesh net to capture a few. The colony had become so depleted that only nine were snared. These were carefully preserved and shipped to scientists for study.

Not far from Quadri Quiri, following the coast road in a north-westerly direction, lies Fontein. Here a natural spring rises from the ground to provide a green oasis in the rocky coast. Close by this fountain, in an extension of the same cliffs previously visited, there is a shallow cave once used by the Indians of this area. Here may be found pectographs traced on the rock in shades of red and black, and the imprints of a hand; designs of interlaced diamond shapes and one or two might perhaps have been an attempt to portray animals or insects. The ceiling of this grotto is flat and within easy reach. It must have provided the ideal surface for some ancient muralist. Again the government has graded a road to give easy access to this point of interest.

In this same general area, about a mile to the other side of Quadri Quiri is a newly developed site for the confirmed spelunker. Here two more caves have been furnished with a roadway for easy approach. Facetiously named the Tunnel of Love, the first is entered by a ladder, then sloping passageways lead through a twisted alley of limestone. Great rocks are scattered about as though some untidy giant had quit a game of bowls eons ago, leaving his toys where they lay. Although there are numerous auxiliary tunnels leading off to the side, the main track is sufficiently well marked with painted arrows to direct the adventurous to the alternate exit.

On the opposite side of the access road, the grotto of Huliba may be seen. This great room of dark jade green is hung with ancient stalactites softly lit from above; it is of regal proportions with sloping floor and high domed ceiling. To the right on an upper level a stone-curtained alcove is inhabited by a colony of bats. Leptonycteris *invalis curasaoe*, to be technical, which are noted for their long tongues. They may be heard tittering to each other within their retreat, but they fly away as soon as they are disturbed.

At the lowest point in the cove floor a metal grating bars the way to further exploration, and safeguards a treasure in stone. A wise precaution by the government to prevent the destruction of an exquisite example of natural beauty. However they have provided the services of a guide to take visitors through this inner recess on Sunday and Holiday afternoons.

Within this remote cell are suspended cascades of stalactites delicate draperies of mineral, icicles of stone. Many of the formations are still growing, bit by bit as the slow drip of water filters down through the earth carrying minute particles to be added to the calcite sculpture. Stalagmites rise in knobs forms from the uneven floor and through the ages some have joined in graceful pillars with their mates above. As the beam of light picks out one lovely form after another, each seems more wonderful than the last.

These caves have a special charm. Aside from an occasional convenience such as a ladder or a few steps installed for safety, they are untouched and unspoiled. In many cases there is still the thrill of exploring, rather than the dull feeling that millions have seen it before and have, in some vague way, taken the edge from the sharpness of its delight. Not commercialized with snack bars or electric lights, the caves' interiors remain as nature formed them in all their rugged charm.

BETSY FRAZIER

ARUBA'S EXPORT IN 1910

Waar Aruba van leefde, nu eens niet een goede honderd jaar geleden zoals in het april-nummer van De Echo werd verhaald, maar bijvoorbeeld een halve eeuw geleden, dus 1900-'10.

Oranjestad en Santa Cruz waren de belangrijkste plaatsen, maar heel Aruba telde amper 9700 bewoners, zodat men niet aan stadjes moet denken. Daarnaast had men Sint Nicolaas, toen een kleine nederzetting, waar men bijna niet kon komen, en waar wat mensen uit de fosfaatnijverheid woonden. Dan was er een kleine woonplaats op Noord en Rancho was eveneens een afzonderlijk plaatsje, door een pad met Oranjestad verbonden; er woonden daar een vijftig mensen.

Gezaghebber Zeppenfeldt heeft in 1907 gepoogd meer werkelijke dorpskomen te vormen, bijvoorbeeld te Savaneta, en door de bestaande woonoorden, die wij zojuist noemden, meer tot echte dorpjess te maken. Dit is niet gelukt. De Arubaan gaf er nu enmaal de voorkeur aan verspreid en individueel te wonen. Vandaar dat heel Aruba bewoond is, zonder veel systeem.

Uit 1912 is precies bekend, wat er voor beroepen op Aruba werden uitgeoefend. Het is niet onaardig dit lijstje eens te bezien: het meest beoefende beroep was de landbouw: 1337 mensen gaven op daarin werkzaam te zijn. Daarna kwam de hoedenlechterij, waarmee zich 723 mensen bezig hielden, meest vrouwen en meisjes. „Mijnwerkers”, dat zijn arbeiders van de fosfaatindustrie, waren er 233, visser 151, naaisters 212, wasvrouwen 139 en zielui 168. Een halve eeuw geleden was de hoedenlechterij dus een vrij belangrijk middel van bestaan.

Centrum hiervan was Savaneta, waar ook een hoedenlechterschool bestond (70 leerlingen). Het stro voor de hoeden werd uit Zulia in Venezuela geimporteerd en dat was nu juist de moeilijkheid. Men was er nooit zeker van dat het op tijd en in voldoende hoeveelheid hier zou zijn, met als gevolg dat men aan afnemers geen geregelde afzet kon waarborgen. In tijden, dat er hongersnood op Aruba heerste en wij herinneren ons uit het vorige artikel, dat dit nog wel eens het geval

was, werden de hoeden trouwens helemaal niet verkocht, maar men bracht ze naar de overval, waar ze eenvoudig geruild werden tegens levensmiddelen. Die hoeden — een soort Panamá-hoeden — werden vooral bij de veldarbeid in Venezuela, in Cuba en in de Verenigde Staten gebruikt. Cuba was de beste afnemer. Een dozijn hoeden bracht 5 dollar op. In 1913 bijvoorbeeld kwam er door de hoedenindustrie f. 23.000 binnen, voor die tijd een bijzonder groot bedrag. De overheid steunde door middel van een jaarlijkse subsidie van f. 100, waarvan voor f. 20 stro moest worden gekocht. En de Zusters Dominicanessen waren de grote bevorderaars van deze industrie. Overal hadden zij vlechtcursussen.

Gezaghebber H. J. Beaujon — geen rechtstreekse familie van onze huidige gezaghebber — schreef evenwel in 1912, dat de volksaard van de Arubaan remmend werkte op de welvaart. Men ging namelijk niet werken, als het niet strikt nodig was. Het aantal hoeden was derhalve lang niet wat het had kunnen zijn.

Ook heeft men beroepd met uit Falcón, Venezuela, geïmporteerd materiaal een touwfabriek te stichten. Die heeft op Noord gestaan in 1915. Maar het touw bleek onvoldoende van kwaliteit te zijn en de fabriek heeft maar kort gewerkt.

Gezien het grote aantal landbouwers, zal het geen verwondering wekken, dat er hier in 1902 werd opgericht een afdeling van de Curaçaoese Maatschappij tot bevordering van Landbouw, Veeteelt, Zoutwinning en Visserij. De eerste vergadering in 1902 bracht 400 man bijeen en later leest men nog eens van 48 leden, maar tot enige activiteit schijnt de Arubaanse afdeling nooit te zijn gekomen.

De visserij, geholpen door het in 1911 gestichte koelhuis, bracht omstreeks die tijd een 2 tot 5 mille per jaar op.

Het is aardig een uitvoerstaat van een vijftig jaar geleden hier af te schrijven. Voor 1910 bedroeg de uitvoer van Aruba dan in afgeronde cijfers:

aloë	f 112.000
bonen	" 5.600
karet (schildpad)	" 94
dividivi	" 12.000
goud	" 95.000
oud koper	" 100
mais	" 694
mest	" 2.000
orangeschillen	" 55
fosfaat 1e kwal.	" 250.000
fosfaat 2e kwal.	" 20.000
pinda's	" 37.000
strohoeden	" 2.000
geitevelzen	" 12.000
schapevelzen	" 1.200
vis in 1910 niets, maar bijv. 1909 f 5500	
vuile wol	f 236
zilver	" 410
zout	" 297
varkens	" 400

Ander dieren dan varkens werden in 1910 niet uitgevoerd; in andere jaren werden er ook wel geiten, schapen e.d. geëxporteerd. Alles bij elkaar was er in 1910 dus een export ter waarde van een goed half miljoen, een gemiddeld jaar, want bijvoorbeeld in 1908 was het bijna 8 ton en in 1909 470.000 gld.

Wanneer men dit exportcijfer van 1910 vergelijkt met dat van Curaçao f. 925.000 en Bonaire f. 164.000, slaat Aruba zeker geen gek figuur, temeer daar 1910 voor het eiland Curaçao een bijzonder gunstig jaar was (in 1908 nog geen 2½ ton en in 1909 360.000 gld.).

Zo kwam Aruba aan de eerste wereldoorlog, welke ook voor ons eiland bijzondere gevolgen zou medbrengen.

Dr. J. HARTOG

(Nadruk verboden)

DATELINE MANHATTAN

by Max Tak

THE UNITED NATIONS AND TOURISM

There is nowadays so much talk about politics (could one say: too much talk?) that it is possible, that decisions taken recently by the 18-nations Economic and Social Council could escape the attention of the ECHO-audience. As is observed in the press, the travel topic led delegates to do some polite boasting about the tourist attractions of their countries. It would have been a little bit abnormal if they had not done this. But..... finally one can speak now that harmony also can reign in the spectacular buildings at New York's First Avenue. Because, in a rare spirit of harmony, member governments have agreed that international tourism is fine and should be promoted by the United Nations. With this aim in mind, they have decided to call a worldwide conference on international travel and tourism to take place not

later than in 1963. However, if this conference can take place sooner, it will be appreciated by all concerned. The Economic and Social Council means business. And because of that the members of this influential body made no bones about their commercial interest in the matter. All agreed that international tourism has cultural benefits (culture is often brought up when commercial aims are the main thing) and hopefully leads to wider understanding and appreciation of foreign ways.

In its report about the conference of the Council the New York Times writes: The emphasis was clearly on developing tourism because it is now recognized as an industry and as an important economic asset. Countries large and small remarked that tourism in a single year accounted for \$ 5.000.000.000

in world foreign exchange, helping many a country to pay off its trade deficits.

When the reader is inclined to erase the beautiful words, usually bountifully presented in reports like the one mentioned, then it becomes clear that the 18-nation membership of the Economic and Social Council means *business*. And because of this, this columnist thought it appropriate to devote attention to the report in this monthly, which also means business. The business of Aruba.

With the five billion dollar in mind and considering by what way and means it will be possible to attract a part of this gold flow, countries want to attract tourists. Many governments reported to the Council that they were taking steps to smooth the way for the foreign traveler in terms of simplifying passport and customs procedures. There were also governments which were offering discounts (unpleasant system to attract tourists.....) and were indeed (in some cases) subsidizing the development of resort and hotel facilities.

Anyhow: the United Nations is moving in the field of tourism and this is remarkable enough to draw the attention of all concerned.

It has to be noted that the United States did not participate in the debate. The reason is clear: President Kennedy has announced a program to induce travelers to come to the United States and because it was the United States which already in 1955 proposed that the Economic and Social Council should take up travel and tourism as a new field of interest. At that time the government of the United States wanted more international attention for tourism because it means a potent "invisible export" which is of essential importance to the economy.

And now, after six years, the Economic and Social Council takes this matter in its hands. United States officials said that the shortage of time, not lack of interest, had led the delegation to pass up the chance to discuss America's travel ideas. The Times got this information from American sources.

There is also another point of view in this case: the possibility exists that the United States did not like the criticisms concerning shortcomings of tourism in the United States, criticisms which hit the fact that costs are high, that information facilities for travelers are inadequate and that there are certain demands in connection with the admittance of travellers.

Probably as a consequence of the attitude of the American authorities, the delegate of Italy was of the opinion that the tourism parley should be held in a country with a flourishing tourism trade.

It is not difficult to imagine that the session of the Economic and Social Council was a magnificent opportunity to make some publicity in behalf of the countries of the delegates. Anyhow, when the reports come to the attention of the governments concerned, it makes a favorable impression that the industrious delegate spoke so nicely and convincingly about his fatherland in the solemn hall of the United Nations. Even delegates cling to their jobs. And of course, this columnist is human enough to

WATCHES
CLOCKS
JEWELRY
PEARLS
PRECIOUS STONES
GOLD
STERLING
CHINA
CRYSTAL
GIFTS
HANDBAGS
OPTICAL GOODS

SPRITZER & FUHRMANN

JEWELERS TO THE AMERICAS

forget the pictures of some United Nations delegates who were caught napping during the General Assembly. Let us forget that. Anyhow, when they would have been awake, they could not have solved the problems of Cuba, Laos, Viet Nam and some other complications which threaten world peace.

Spoken about plugs: Dr. Abdul Hakim Tabibi, who speaks for Afghanistan, did not forget to mention the beauties of the Indo-Kush Mountains, the perfect climate of Afghanistan and the 10% discount given by hotel managements. Dr. Tabibi could not say that his country possesses modern resorts. But Afghanistan was, as he said "the cradle of civilization". And Afghanistan has a lot of historic attractions.

Dr Muhammed H. El-Farra spoke for Jordan. He mentioned that Holy Places in his country have drawn pilgrims and visitors from all parts of the world. But..... Jordan and the Middle East countries did not have (till now) an important share of the income from international tourism. They hope to do better in the future.

With these words of hope in mind as uttered by Dr. El-Farra, one is inclined to expect that Jordan and other countries of the Middle East will lift certain restrictions, which prevent travelers from a fast growing country in the immediate vicinity of Jordan to visit Jordan. These restrictions are of the same nature as exercised by Egypt. Restrictions which not only prevent the persons who are forbidden to enter certain countries of the Middle East as tourists.

Masayoshi Kakitsubo of Japan played another tune. Japan has, since the war, done everything possible to improve hotels and drawing tourists to this enchanting country. I want to remark that during the last year I met a lot of friends and colleagues who have visited Japan and are enthusiastic about their (first) Japanese traveling experience.

And even the Soviet Union is doing its best to simplify arrangements for travelers. The Russian delegate in the Economic and Social Council-session declared that anyone who wants to travel to Russia can get a visa in three weeks. Which means progress, because I remember to have read not long ago of people who waited a year and longer for an answer on their application for a Russian visa. Times change everything..... even Russian communistic bureaucracy. The name of the delegate who brought the three-weeks-visa message is E. N. Makeev.

However, Mr. Makeev did not mention that an American traveler to the Soviet Union must pay hotel, transportation and food bills in advance. Conspicuous kind of tourist attraction.

Seafim Serafimov, the Bulgarian delegate, told that tourists needing visas only have to meet the financial requirements. Which are, of course, the same as of the Soviet Union. Mr. Sarafimov gave a glowing picture of his country as a tourist paradise. He spoke of the Black Sea resorts, which he called the Riviera of the Balkans — and other attractive places. Bulgaria expects in 1961 200,000 tourists. By 1980 Bulgaria expects a million or more.

Mrs. Nonny Wright of Denmark made a sound remark. She stated that with the coming of the jet age, the time has come to treat the world as one big tourist area.

Mrs. Roberts M. Lusardi of the International Chamber of Commerce suggested that there was need to review both the taxes imposed on tourists and also the health requirements. In a number of countries, landing, embarkation and sojourn taxes are imposed.

Som Nath Chib, representative of the International Union of Official Travel Organizations came with some impressive facts to the session, Mr. Chib, who is director general of the India Government's Department of Tourism, insisted that a lot of red tape harasses the travelers in parts of Asia and Latin America. Not to mention the new countries in Africa. On a recent trip to a South American country, which was not mentioned by him — he was compelled to wait in an air terminal along with seventy other passengers while a single typist filled out disembarkation papers. In triplicate. Mr. Chib told that even officials of that country did not know why three forms were needed.

Mr. Chib added that in India, his own country, there was plenty of red tape until a few years ago. Much however has been eliminated. Mr. Chib concluded that, to his regret, the very countries which need to attract tourists are the ones that create the most obstacles. And in these cases, in these countries the United Nations can help most.

Comparing with the complaints expressed by members of the Economic and Social Council, the Aruba Trade And Industry Association and all concerned in this island with international tourism can confirm with a justifiable amount of pride how far they have progressed in a field which promises rich results.

When one reads of the efforts undertaken by so many countries to attract tourism, than it can be stated freely and without undue optimism that Aruba can face the future with utmost confidence.

De Wit's Stores

ARUBA

ARUBA CARIBBEAN GIFTSHOP
ARUBA CARIBBEAN CABANASHOP
ESSO CLUB BOOKSTORE
ARUBA POST
ARUBA BOOKSHOP

Mainoffice, Nassaustr. 94, Oranjestad, Aruba
Booksellers - Printers - Publishers - Importers
of Toys and Gifts

THIS IS ALSO ARUBA ! Watersports and entertainment galore at one of Aruba's famous beaches.

ATIA geeft steun aan nieuw restaurant aan Palm Beach

De Arubaanse Vereniging voor Handel en Industrie mocht onlangs een schrijven van het Bestuurscollege van het Eilandgebied Aruba ontvangen, d.d. 4 mei 1961, in antwoord op een schrijven harerzijds d.d. 23 januari 1961.

In het schrijven van de ATIA aan het Bestuurscollege werd de aandacht gevestigd op het feit, dat het alleszins wenselijk is dat er meer goede recreatiemogelijkheden op Aruba komen. In het bijzonder met betrekking tot de behoefte die zich doet gevoelen in de omgeving van Palm Beach. In dit verband werd door de Vereniging aan het Bestuurscollege verzocht financiële steun te verlenen aan het project van de N.V. Garuda tot het bouwen en exploiteren van een typisch Indonesisch Restaurant, binnenkort te vestigen aan Palm Beach. De plannen hiertoe konden nog niet worden uitgevoerd tenegevolge van het feit, dat het benodigde kapitaal ad omstreeks fl. 210.000,— niet geheel door het bedrijfsleven op Aruba, zomede de initiatiefnemer de heer Strijland, kon worden bijeengebracht.

In haar antwoord stelt het Bestuurscollege in bovengenoemde brief thans, dat zowel de landelijke als de plaatselijke overheid reeds gedurende jaren die maatregelen nemen, welke er op gericht zijn de economische bedrijvigheid te stimuleren. Voorzover deze maatregelen het verlenen van financiële steun betreffen, dient uiteraard rekening te worden gehouden met de mogelijkheden, welke de overheid ten dienste staan. Afgezien daarvan wordt naar de stellige overtuiging van het Bestuurscollege, een gezonde opbouw slechts kan verkregen, indien vermeden wordt dat de daartoe strekkende maatregelen eenzijdig van de overheid uitgaan. Deze (de overheid) dient de economische vooruitgang te stimuleren door o.m. zodanige voorwaarden te scheppen, dat de bevolking in staat wordt gesteld, de geboden kansen te grijpen, aldus het Bestuurscollege in haar schrijven.

In dit licht bezien, heeft het Bestuurscollege het dan ook onjuist geacht indien het Eilandgebied de financiering van de N.V. Garuda in haar geheel zou overnemen. Zij heeft dan ook aan de N.V. Garuda bericht,

dat zij, behoudens goedkeuring door de Eilandsraad, bereid is, de betaling van aflossing en rente te garanderen tot de helft van het benodigde kapitaal, met een maximum van fl. 105.000,— waarbij als voorwaarde o.a. wordt gesteld, dat de resterende helft van andere zijde moet worden bijeengebracht.

Het Bestuurscollege meende er, aldus haar schrijven, goed aan te doen, deze toegezegging aan de Vereniging bekend te maken, en zij (het B.C.) zoude het op prijs stellen, indien vanwege de ATIA wordt medewerkt aan de aantrekking van de door de N.V. Garuda benodigde middelen.

Het bestuur van de ATIA, heeft na bespreking op een recente bestuursvergadering besloten mede te delen dat zij de geste van het B.C. op hoge prijs heeft gesteld, en dat zij de daarin vervatte mening volledig onderschrijft. Dit zal dan ook vanwege de Vereniging aan het B.C. worden overgebracht via een schrijven. De Vereniging wenst echter, behalve de N.V. Garuda ook alle andere reeds genomen en nog op te nemen initiatieven in haar medewerking te betrekken en verzekert gaarne eenieder, die meent in het kader van deze medewerking op haar Vereniging een beroep te moeten doen, bij voorbaat, dat zij gaarne initiatieven zal nemen, ten einde zulke plannen te realiseren. In dit verband dienen genoemd te worden, het Aruba Caribbean Hotel-Casino, de „Olde Molen”, en de Aruba Beach Club N.V.

Gaarne wil het Bestuur van de ATIA hierbij nogmaals een beroep doen op haar leden en het bedrijfsleven op Aruba in het algemeen, zomede eenieder, die zich hiertoe geroepen mocht gevoelen, aan hierboven genoemde initiatieven zo veel als mogelijk haar morele en financiële steun te verlenen, bij voorkeur in de vorm van aankoop van aandelen naar draagkracht.

Inmiddels vernamen wij vanwege de initiatiefnemers van het project N.V. Garuda, dat mede in het bijzonder wegens genoemde aanmoedigende brief van het Bestuurscollege van het Eilandgebied Aruba, de voortgezette verkoop van aandelen, thans naar wens verloopt en hoopbaar directie door middel van het beroep van de ATIA het resterende thans op korte termijn te mogen plaatsen.

ATIA SUPPORTS NEW PROJECTS ON PALM BEACH

The Aruba Trade and Industry Association recently received a letter from the Executive Council of Aruba, dated May 4, 1961, which served as a reply to her letter dated January 23, 1961.

In her ATIA letter the attention of the Executive Council was drawn to the necessity, that more good recreation facilities should be created in Aruba. In particular was thought of the requirements on Palm Beach. In this connection the ATIA requested the Executive Council to render financial support to the project of N.V. Garuda to build and manage a typical Indonesian Restaurant and Village shortly to be established on

Palm Beach. These plans could not be executed till now because the entire required capital of about US\$110.000,— could not be furnished completely by business circles in Aruba and the promotor of the project Mr. Strijland, owner of wellknown Bali Restaurant.

In her reply the Executive Council states that both the state and the island authorities have taken measures during past years which are destined to stimulate economic life. As far as these measures concern financial support, the actual possibilities have to be taken into consideration within the means of the authorities. Besides of the above it is the sincere opinion of the

Executive Council that a sound program can only be obtained if it is avoided that the necessary means are provided solely by the authorities. They (the authorities) have to stimulate economic progress amongst others by establishing such condition that the population is enabled to grab the offered opportunities, according to the Executive Council in her letter.

Reviewed in this light, the Executive Council thought it not proper that the Island Government should take over the entire financing of the Garuda project. They therefore informed N.V. Garuda that they, subject to ratification by the Island Council, are to guarantee half of the required capital, with a maximum of US \$55,000,-, with the specific condition that the balance of the required funds are underwritten by other sources.

The Executive Council thought, according to their letter, thought it appropriate, according to their letter, to inform ATIA of their decision and they would appreciate if ATIA would cooperate in underwriting the required capital of Garuda.

The Board of ATIA in a recent Board Meeting, unanimously accepted a motion that they highly appreciated this gesture of the Executive Council and that they agree wholeheartedly with the contents of the mentioned letter. Such motion will be brought to the attention of the Executive Council in a letter. The As-

sociation is however moreover of the opinion that they want to include all other existing and to be established initiatives, besides of Garuda in their cooperation and support and wish to assure anybody and everybody who on the basis of this declaration, wants to call on their support that they already in advance wish to take steps to insure the realisation of such plans. In this connection the following projects should also be mentioned: The Aruba Caribbean Hotel-Casino, the "Old Mill" Restaurant and the Aruba Beach Club.

The ATIA herewith gladly once more appeals to their membership and business circles in Aruba in general and all others to whom this may concern, to render as much financial support as possible within everybody's means as well as moral support to the kind of initiatives as mentioned above, preferably in the form or shares to be bought in such Corporations.

Meanwhile we have been informed by the promoters of the Garuda project that in conjunction with and because of the stimulating letter of the Executive Council of Aruba, the continued efforts to underwrite the sale of shares, presently goes according to designated plans and its Management through the appeal of ATIA hopes to gather the balance of the required funds within due time. The project is presently expected to be concluded and open to the public before the end of this year.

Eigen Luchtvaartmaatschappij

Bij Ministeriële Beschikking van 13 mei 1961 is een Commissie ingesteld met als taak een studie te maken van de mogelijkheid om te komen tot de oprichting van een eigen Nederlands-Antilliaanse Luchtvaartmaatschappij, alsmee ter voorbereiding daarvan het nodige te verrichten. In deze commissie zijn de volgendeleden benoemd:

C. O. Yrausquin - Adjunct-Hoofd van de Luchtvaartdienst Nederlandse Antillen,

Drs. H. Moerman - Hoofd van het Statistiek en Planbureau,

J. I. Boom - Luchthavenmeester op Curaçao,
Mr. W. Fränkel - commies ter Algemene Secretarie,
M. A. Linnartz - salesmanager/ procuratiehouder
bij de Curaçao Trading Company,

C. E. Cathalina - referendaris A bij het Departement van Justitie.

Wij zijn zeer benieuwd naar de bevindingen van deze commissie. Blijkbaar zal deze luchtvaartmaatschappij, indien tot oprichting zal worden besloten, dienen voor inter-eilandelijk verkeer. Indien dit zo is, dan is het merkwaardig dat de Luchthavenmeester op Aruba in de Commissie ontbreekt. Zal het een overheidsbedrijf worden, semi-overheids-, of particulier bedrijf? Hoe zal de beladingsgraad er uit komen te zien? Met wat voor vliegtuigen zal worden gevlogen? Zal deze maatschappij een monopolie krijgen voor wat betreft eilandelijk verkeer? Zal de K.L.M. technische bijstand blijven verlenen? Indien ja, dan tegen een bepaalde vergoeding, naar wij aannemen, die voor de K.L.M. een vast in-

komen is en voor de nieuwe maatschappij een vaste uitgaaft. Vele vragen werpen zich als vanzelf op. Vast staat, dat de Commissie een zware taak heeft. Het is een geruststellende gedachte, dat de Commissie weldra de steun zal kunnen genieten van de heer E. O. Petronia, de oud-gedeputeerde, die zoveel tot stand heeft gebracht op Aruba met zijn scherp, zakelijk inzicht, en die wij node zullen missen, maar die als minister van Verkeer en Vervoer ongetwijfeld nog veel goeds zal weten te verrichten.

The Pearl of the Orient

ORANJESTAD

Phone 1117

SAN NICOLAS

Phone 5128

GIRARD-PERREGAUX

FINE WATCHES SINCE 1791

39 Jewels

GYROMATIC

For the first time in world history Girard-Perregaux creates the 39 jewel self-winder — a watch of unsurpassed performance and breathless beauty. This new Girard-Perregaux 39 jewels runs off your slightest gesture, thanks to its jewel roller bearings. Invented, patented and used exclusively by Girard-Perregaux under the names of GYROTRON, the device eliminates wear and friction to usher in the new era of automatic watches.

Girard-Perregaux

FOR LADIES & GENTLEMEN

KAPOK ALS VULMATERIAAL

door Ir. W. Spoon

Bureau Algemene Voorlichting-Koninklijk Instituut
voor de Tropen Amsterdam

Kapok is een merkwaardige vezelstof. Deze kwalificatie houdt verband met de omstandigheid, dat onder de tropische grondstoffen, kapok vermoedelijk welhaast de enige is, die in dezelfde staat als waarin de natuur haar aflevert kan worden gebruikt.

De vrucht van de kapokboom is een langwerpige kolf met een harde wand of schil. In rijpe toestand springt deze houtige doosvrucht door slag of stoot met vijf kleppen open. Daarbinnen liggen de zaden in tien rijen om de centrale spil, elk zaad omgeven door een vezelmassa. Deze vezelmassa nu is de kapok van de handel. Om haar te winnen moeten zaden of pitten uit de vezelmassa door opkloppen, hetzij met de hand dan wel mechanisch, worden verwijderd. Het grote voordeel bij kapok is nu, dat in rijpe vruchten de vezels los van de wand en los van het zaad liggen, zodat de scheiding geen ingewikkelde bewerkingen vergt, zoals b.v. met de katoenvrucht het geval is.

Bij deze bewerking van de ruwe kapok speelt warmte een grote rol, waarvoor in de tropen de zon kan zorgen. De zonnewarmte droogt allereerst de vers geoogste kapok en doet de vezels ontspannen, hetgeen de verwijdering van de zaden vergemakkelijkt. Daarna, als de kapok in Europa is aangekomen, is het wederom warmte die de in hydraulische geperste balen verpakt kapok, doet ontspannen, al moet het in dit klimaat natuurlijk kunstmatige warmte zijn.

De kapokvezel (botanisch een vruchthaar) is een hol, met lucht gevuld buisje, dat aan beide zijden is gesloten. De wand is veerkrachtig en overtrokken met een wasachtige stof. Deze bouw verklaart de bijzondere eigenschappen van kapok, zij verleent de vezel veerkracht en isolerend en waterafstotend vermogen. In het gebruik als vulmateriaal voor kussens en matrassen

komen deze eigenschappen eerst goed tot hun recht. Zonder meer is duidelijk, dat elke beschadiging van de vezel, afbreuk aan deze eigenschappen zal doen. Bij een zo eenvoudige wijze van winning als voor dit vezel-materiaal nodig is, kan echter beschadiging goeddeels vermeden worden. Hetzelfde geldt voor de bewerking in Europa, die veelals "kaarden" wordt aangeduid doch in feite geen werkelijke kaarden is. Het is slechts het terugbrengen van de samengeperste vezelmassa in haar oorspronkelijke toestand en gebeurt in liggende cilinders met een dubbele wand voor stoomverwarming en een as met pennen voor de voortstuwing. In de matras of het kussen gaan door het gebruik onherroepelijk vezels stuk en er komt wat stof uit. Dat zijn de fragmenten van de gebroken vezels, dus geen eigenlijk stof. Gaat men bij de schoonmaak de matras eens goed kloppen dan zal er met recht stof uitkomen, omdat men nu op grote schaal vezels verbrijzelt. Men kan slechts de oprochte raad geven dat kloppen achterwege te laten en te vervangen door in de zon te leggen van de matras en kussen gevuld door afschuilen of stofzuigen. Want de warmte van de zon doet hetzelfde als bij de bewerking van de kapok in het land van herkomst, ze maakt dat de vezels zich wederom ontspannen en de matras opnieuw vullen.

Kapok heeft als alle plantaardige materialen van organische aard, een natuurlijk vochtgehalte, hetgeen op en neer gaat met de uiterlijke omstandigheden van temperatuur en vochtigheid van de lucht. Matrassen en kussens gevuld met kapok, bevatten dus een zekere hoeveelheid water, welke geringe hoeveelheid echter zodanig fijn verdeeld is over de vezelmassa, dat de gebruiker er niets van bemerkt. Wel is het zaak om de matras niet onnodig aan klamme en kille lucht bloot te stellen, ter vermijding van vocht-opneming. Wil men de matras eens „luchten”, wacht daarmede dan tot een zonnige dag en kies er geen regenachtige dag voor!

Verplichte W.A.-verzekering

Uit Nederland komt het bericht, dat vermoedelijk per 1 januari 1963 een verplichte W.A.-verzekering zal worden ingevoerd, teneinde ook op dit gebied nadere aansluiting te krijgen tot de andere Benelux-landen, waar de W.A.-verzekering reeds verplicht is voor weggebruikers.

De sommen zijn betrekkelijk hoog geprojecteerd:
voor bromfietsen Hfl 100.000,—
voor auto's Hfl 200.000,—
voor vrachtauto's Hfl 300.000,—

Indien deze bedragen inderdaad werkelijkheid worden, dan voorzien de verzekeraarsmaatschappijen, dat

de premiebedragen een ietsje zullen stijgen. Misschien vergissen wij ons, maar wij lezen daaruit, dat de premies in procenten uitgedrukt, zullen dalen, als gevolg van het feit, dat een ieder verplicht zal zijn, ook en vooral de bromfietsberijders, om zich te verzekeren.

Het zou ons helemaal niet verbazen, indien de nieuwe, voortvarende Minister van Vervoer en Verkeer van de Ned. Antillen deze gelegenheid aangrijpt om Nederland een jaar voor te zijn en W.A.-verzekering verplicht stelt te beginnen met 1 januari 1962, ter gelegenheid van de uitreiking van de nieuwe nummerborden, die dan alleen verkrijgbaar zullen zijn tegen vertoon van verzekeraarspolis.

GOUVERNEUR SPEEKENBRINK OPENT STATEN

Voor de laatste maal in zijn ambtsperiode heeft Gouverneur Drs. A. B. Speekenbrink, die binnenkort naar Nederland zal vertrekken, het nieuwe zittingsjaar van de Staten op 9 mei j.l. geopend.

De Gouverneur hield onder meer een pleidooi voor grotere samenwerking in de Antillen. Wij citeren uit de plaatselijke pers:

„Hoewel de eilandgebieden een zeer vergaande zelfstandigheid genieten, moeten het land en de eilandgebieden vóór alles als onverbrekelijk verbonden deel van de Nederlandse Antillen worden beschouwd. Wil onze verdere opbouw welslagen, dan dienen tegenstellingen, indien die worden aangetroffen, uit de weg te worden geruimd om plaats te maken voor onderlinge samenwerking en coördinatie van doelstellingen.

In overeenstemming met deze gedachtengang wordt het contact met de eilandgebieden levendig gehouden, met het reeds aanwijsbare gevolg, dat het streven naar economische ontwikkeling een algemeen karakter is gaan dragen. Doch ook tot over ander terrein zal deze gelijkgerichtheid zich moeten uitstrekken, opdat wij kunnen toegroeien naar een hechte eensgezinde Antilliaanse gemeenschap.”

Die is wel, naar wij menen, het belangrijkste gedeelte uit de openingsrede, zonder tekort te willen doen aan het overige.

Duidelijk werd hier de vinger gelegd op een zwak punt, dat niet alleen voortvloeit uit eilandelijke mentaliteit, doch ook historisch en uit noodzaak is gegroeid. Het is een historisch feit, dat voorheen de aandacht voornamelijk was gericht op Curaçao. Er bestond dientengevolge voor de andere eilanden de noodzaak zich te doen gelden. In hoeverre die noodzaak niet meer bestaat, is een open vraag. In de leidende overheidskringen zeker niet meer, maar het is niet te zeggen of de kentering zich heeft voltrokken over de gehele bevolking.

In het bovenstaande citaat accentueren wij „gelijkgerichtheid”, welk een nuance van „gelijkgerechtigheid” schijnt in te houden. Als dat begrip eenmaal volledig heeft baan gebroken, dan zullen de Antillen eensgezind zijn. Dan zal men b.v. ook niet meer staan met een negatieve wrelw tegenover de bijdragen aan Bonaire en de Bovenwindse eilanden. Te licht vergeet men nog, dat de Bonairianen en de Bovenwinders de slachtoffers zijn en niet Aruba en Curaçao, die de rekening betalen. De toestand van eensgezindheid krijgt men, zodra allen weten te geven en te nemen. Zodra het begrip wederkerigheid verankerd is, kan een krampachtige geldingsdrang verdwijnen, wat een opluchting en een besparing zou zijn.

Gouverneur Speekenbrink, nuchter, rechtvaardig en vol begrip, heeft meer recht dan iemand anders om op te roepen tot samenwerking en eensgezindheid. Meer dan andere gouverneurs heeft hij, tactvol, aandacht besteed aan het geheel. Wat hij preekt, dat heeft hij gedaan. Ongetwijfeld heeft hij zijn omgeving, op rustige wijze en door overtuigende redelijkheid, beïnvloedt, niet in het minst door zijn voorbeeld als een alledaagse

en vanzelfsprekende norm ingang te doen vinden. Het is niet voor niets, dat de Antillen Gouverneur Speekenbrink ongaarde zien vertrekken.

In zijn openingsrede wees Gouverneur Speekenbrink onder meer op aanzienlijke Nederlandse hulp voor het verwezenlijken van grote projecten en op de mogelijkheid tot het verkrijgen van internationale hulp. (Dit laatste zal dan, blijkens eerder gedane uitspraak van minister-president E. Jonckheer, vermoedelijk Onderwijssteun betreffen).

Bij de Amerikaanse autoriteiten werd opgekomen tegen de maatregel, dat touristen slechts tot \$ 100.— vrijdom van invoerrechten in de States zullen hebben. Deze maatregel zou onze touristenindustrie zeer schaden. De industrialisatie vindt voortgang. In verband met deze ontwikkeling is associatie met de E.E.G. van groot belang. (Deze associatie heeft nog altijd haar beslag niet gekregen, hoofdzakelijk door tegenwerking van de zijde van Frankrijk. Deze tegenwerking vindt haar oorsprong in de Sahara-olie. Het is een vreemd verschijnsel in de E.E.G. dat men veel met het woord vryhandel schermt, maar monopolie bedoelt).

„Met het aantal financieel-economische gaat het aantal sociale problemen, welke om een oplossing vragen, hand in hand”.

(De mening, als zouden de financiële problemen voor een belangrijk gedeelte ontstaan uit te snelle en geforceerde oplossingen op sociaal gebied, is niet zonder grond. Men zou de sociale maatregelen kunnen zien als een gedeeltelijke verschuiving van investering naar consumptie. Het valt evenwel niet te ontkennen, dat op sociaal gebied nog een achterstand is en het nationale inkomen wordt door sociale maatregelen niet vermindert, doch op de duur gunstig beïnvloedt).

De mogelijkheid wordt onderzocht of jeugdige, ongehuwde werkzoekenden plaatsing kunnen krijgen bij de Nederlandse industrie. (Deze oplossing zal blijkbaar slechts betrekking hebben op weinigen, doch is duidelijk van een belang, dat uitgaat boven het aantal. De mensen met de meeste ondernemingslust, worden op deze wijze geselecteerd).

De oproep tot samenwerking, waarover in het begin van dit resumé werd gesproken, besloten deze belangrijke openingsrede.

PARA LAS DAMAS

tenemos un surtido completo de productos de belleza

HELENA RUBINSTEIN

cremas - lociones - polvos
jabones - perfumes - a precios sin competencia.

BOTICA ARUBA

Steenweg 19 - Oranjestad - Tel. 1080-1081-1180

Life and Casualty Insurance in the Netherlands Antilles

For many years several Life and Casualty Insurance Companies have established agencies and settlements in The Netherlands Antilles, of which the greater part have their headquarters in the United States, Canada and the Netherlands, although some even have headquarters in Venezuela, India and other countries. These Companies have contributed to a great extent to make it possible to insure against many of daily risks, including death, automobile collision, accidents, fire and many others.

Also these Companies employ many local employees as salesmen, inspectors, claim adjustors, office personnel. On the other hand some advantages which are to be deemed highly important and which contribute materially to many countries, bypass our country entirely, namely the investment of premiums and reserves in the Netherlands Antilles. Although it can not be denied that some Companies in recent years have invested amounts in Government loans and projects, the figure expressed in percentage of premiums and premium reserves, even including some mortgages that are held, is still rather insignificant.

What can be done to improve this situation without endangering the position of the policyholders? There are two possibilities.

1. The established agents, representatives and Insurance Companies could jointly set up a Netherlands Antillean Life Insurance Company and a Netherlands Antillian Casualty Company, where all production and portfolios of Insurances could be pooled.
2. Some Company or Companies as yet not established in the Netherlands Antilles could be enticed to establish such Companies separately for the Netherlands Antilles only, with the provision, that some minimum percentage of premiums and premium reserves resulting from its activities, be invested exclusively in the Netherlands Antilles.

For both ventures it would be a highly important requirement, that a controlling, or nearly controlling block of shares in such Companies be in the hands of as many people, residing in the Netherlands Antilles.

Of the two proposed possibilities in this article the first one definitely is the most attractive for the

simple reason, that the Companies already established here in one way or another already enjoy the technical facilities required. They have trained personnel already here available and they might be more interested presently to maintain their profitable venture, built up over many years of groundbreaking labor.

If the necessary cooperation from all these Companies involved, can not be obtained, then the second alternative merits serious consideration. Especially since it may be expected that at least some of the more progressive Companies already established here, would be willing to support the establishment.

The establishment of the mentioned Insurance Companies would moreover have other advantages to policyholders in the Netherlands Antilles. For instance premiums could be lowered or if the need arises, could be raised, without prior consultation with home offices of the present Insurance Companies. This would be particularly important in the case of premiums for automobile insurance and fire insurance. The premiums of fire insurance for many years have been maintained at an unrealistic 3.12% premium for A-1 risks of stone buildings,

The only exception to this rate apparently is granted to Government Institutions. Moreover the premiums for automobile insurance have been criticized for many years as being unrealistic, since the Insurance Companies until now have not been willing or able to stipulate separate premiums for low risk policyholders and highrisk young persons.

We are certain that many circles in the Netherlands Antilles, including businessmen, Government employees and the Government authorities will grant their much needed support for the establishment of Insurance Companies of a national Antillian character, with manyfold benefits to the economy and finances of the Netherlands Antilles.

We are certain that the Aruba Trade and Industry Association will wholeheartedly support to make the establishment of these Companies possible on the island of Aruba.

We invite comments from your readers both in the Netherlands Antilles and abroad.

BUSINESSMEN

Sesquicentenario de la independencia de la Argentina

por S. E. Dr. H. RIEMENS

Poco tiempo después de que en Venezuela el Cabildo de Caracas había rehusado a reconocer el poder del Capitán General de España, Emparán, el Cabildo de Buenos Aires comunicó al Virrey de España que quedaba desde entonces separado de la autoridad. Prácticamente con esto la independencia de la Argentina se realizó. Desde 1776 Buenos Aires fué la sede de un Virrey que veía bajo su poder no solamente la presente República Argentina, sino también Uruguay, Paraguay y Bolivia. Largo tiempo no se sabía por

cierto hasta qué punto la nueva república se extendería.

En 1816 cuando la costa fué bloqueada por los españoles, en la ciudad de Tucumán se convocó la reunión de un congreso y es ahí donde se firmó el Acta de la Independencia de las entonces llamadas Provincias Unidas del Río de la Plata.

El ejército de los Andes que José de San Martín organizó pasó a Chile bajo su mando y venció a los españoles. De ahí pasó a Perú donde en Lima las fuer-

zas españolas fueron también vencidas y debieron resplegarse. En el mismo tiempo Simón Bolívar libró el Norte de Sud América. Una entrevista entre los dos grandes Libertadores el 26 de julio de 1822 en Guayaquil tuvo por resultado que San Martín abandonó todo, presentó la dimisión del mando del ejército y salió de la América del Sur y que Bolívar conquistó no sólo Perú, sino también la ahora nombrada Bolivia. En el Río de la Plata reinaba largo tiempo la más grande confusión. En 1829 fué Juan Manuel de Rosas, un tirano de origen de salvajes y valientes gauchos, quien puso fin a este periodo.

Durante 23 años este "Restaurador de las Leyes" gobernó con mano férrea, pero eso no obstaría por haber logrado resistir las invasiones inglesas y francesas, su gobierno también produjo beneficio para la República Argentina.

En 1852 con la caída definitiva de Rosas la Argentina no estaba del todo librado de las dificultades políticas, porque la lucha entre federalistas (Rosas al principio pertenecía a ellos) y los unitarios (lo que él realmente fué después) continuó. En 1853 se dictó la Constitución Nacional partidaria del federalismo, y al principio Buenos Aires rehusó afiliarse a los federalistas. Las ideas de Juan Bautista Alberti fueron elaboradas en la Constitución argentina y estas ideas que eran bastante liberales anunciaron el gran desarrollo de la República Argentina como país de inmigrantes y de posibilidades ilimitadas. En 1862 Buenos Aires ingresó en la confederación por medio de Bartolomé Mitre que después desempeñó el papel de presidente.

La Argentina empezó a prosperar enormemente bajo el Presidente Domingo Sarmiento, 1868-1874, que puso término a la guerra sangrienta contra Paraguay. Los emigrantes del Sur de Europa entraron a mares y de 1869 hasta 1914 la población de Argentina aumentó de ni siquiera dos hasta casi ocho millones de habitantes. Con capital exterior atraído por las posibilidades de las fértiles pampas y por las condiciones favorables del gobierno, muchas vías férreas se construyeron así como puertos, frigoríficos para carne y silos de cereales. Gracias a los vapores frigoríficos, la república Argentina pudo ser el proveedor de carne más importante de Inglaterra, el país que más se había interesado por el desarrollo de Argentina. Los millones

de inmigrantes no eran los que sacaron la mayoría del provecho de la prosperidad que llegó a la Argentina, sino la clase pequeña de los latifundistas. Esta clase de terratenientes también procuraron tener el sartén por el mango y arreglaron las elecciones de tal manera que por largo tiempo sucedieron. El presidente Saenz Peña, aunque de casa conservadora, introdujo una nueva Ley electoral en 1912 y proclamó elecciones secretas en 1916, que llevó al poder al presidente radical Hipólito Irigoyen.

También bajo el sistema político radical que duró hasta 1930 no hubo cambios efectivos en el gobierno del país; la influencia económica predominante de los latifundistas continuó sin disminuir y Irigoyen favoreció también a los cléricales que a su turno le prestaron apoyo. Mientras la Argentina pudo aprovechar de los precios altos de sus cereales y de sus carne y pieles, el régimen radical se mantuvo también, pero tan pronto que la gran depresión puso término a esa prosperidad, el descontento aumentó de tal manera que a Irigoyen — elegido por segunda vez como presidente en 1928 — lo hicieron caer por una revolución en 1930.

El General José Uriburu que ahora cogió las riendas del gobierno fué extremadamente conservador, pero sin embargo un nuevo elemento penetró en la política argentina, era un candidato del ejército. Los conservadores se quedaron con la autoridad hasta 1943, cuando un nuevo golpe de estado puso fin a su gobierno. In 1943 un antes desconocido coronel, Juan Perón, apareció en el terreno político. Después del gobierno de Uriburu la economía de la república Argentina se desarrolló bajo la influencia de la depresión en una toda nueva dirección. En lugar de concentrarse completamente a la exportación de cereales, carne y pieles, el gobierno activó la industrialización. No muy acertado Irigoyen había ya comenzado con la intervención del estado en la vida económica, atrayendo la producción de petróleo parcialmente hacia el estado y ésto de hecho refrenó la producción por largo tiempo en lugar de favorecerla. Después de 1930 el poder del estado en la vida económica aumentó más y más y empezó el enorme crecimiento de la burocracia. Pos eso y por el desarrollo de la industria, Buenos Aires se expandió hasta ser una ciudad que atrajo cada vez más habitantes del campo.

LOONREGELING WINKELPERSONEEL ARUBA

Het Landsbesluit van 17 januari 1961 (P.B. 1961, no. 19) stelt minimum-lonen vast voor het jaar 1961 voor het winkelpersoneel binnen het eilandgebied Aruba.

De minimumlonen zijn als volgt:
voor personen van 14 tot 16 jaar f 85,— per mnd.
voor personen van 16 tot 17 jaar f 90,— per mnd.
voor personen van 17 tot 18 jaar f 95,— per mnd.
voor personen v. 18 jaar en ouder f 100,— per mnd.

Het Landsbesluit kan worden aangehaald als "Minimumloonbesluit 1961 I" en werkt terug tot en met 1 januari 1961.

Het instituut van minimumlonen is niets nieuws op

de Antillen en dateert, naar wij menen, van '46 of '47. Als zodanig heeft het bestaanrecht gekregen. Een zwak punt is, onzes inziens, gelegen in de algemeenheid. Alle zaken worden, als het ware, op één noemer gebracht, terwijl toch de speciale kennis, de winstpercentages en de mogelijkheid tot doorberekening van de lasten verschillen. Een oplossing daarvoor is niet gemakkelijk en zou kostbaar zijn in opzet. Bovendien corrigeert de praktijk deze theoretische onjuistheid wel. De zwakheid is dan ook acceptabel.

Iets anders is dat met de malaise in het bedrijfsleven, de doorberekening vermoedelijk op moeilijkheden stuit en de zaken voor hogere vaste lasten komen te

* staan, juist nu ze het allerminst kunnen hebben. De oplossing daarvoor lijkt ons te zijn, dat de winkeliers meer nog dan vroeger overgaan tot zorgvuldige training van het personeel ter verhoging van efficiency en verkoopkracht. Reeds steekt de bediening in Arubaanse winkels gunstig af in vergelijking tot andere plaatsen, voor wat betreft vriendelijkheid, voorkomendheid en intelligente hulpvaardigheid. Er zijn evenwel winkels, goed gelegen en met uitstekende sortering, waar het

personeel tekort schiet in warenkennis en niet weet, wat de zaak voert, hetgeen te wijten is aan onvoldoende training. Bij het personeel is de basis aanwezig, dat is goede wil. Het zou op de weg van de ATIA liggen om een algemeen trainingsprogramma op te stellen en een cursus in verkoopkunde. Dit zou kunnen bewerken, dat de vaste lasten in een voordeel verkeren voor bedrijf en personeel.

Is the Panamanian Consul willing to represent the U.S.A.?

The new Consul of Panama, the Right Honorable Don Ramón García de Paredes, made a smart move. He settled in the lovely village Simeon Antonio, close to the Airport, on the road Oranjestad-San Nicolas. His address is Alablancastraat 4.

The Echo of Aruba bids Mr. Garcia and Mrs. de Garcia a hearty welcome in Aruba. From experience we know that it will not take them long to feel completely at home.

The new Consul is closer now to his most important place of action, San Nicolas, the biggest harbour of Aruba, but somewhat removed from Oranjestad, the capital. Those of Oranjestad will have to pay fifty cents to reach him.

If an Arubian, or an American, wants to see the American Consul, he has to fly to Curaçao. Probably he has to stay over. He will be lucky if it costs him less than 150 guilders.

Through a lack of geographical knowledge, or rather a vacuum, in the State Department, Washington D.C., the American Consulate at Aruba was closed on March 15, 1961, although the American population of Aruba

is far bigger than in Curaçao, is far bigger than in Paramaribo, is far bigger than Curaçao and Paramaribo combined, probably twenty times as big. The Lago oil refinery is situated at Aruba and not at Curaçao or Paramaribo, both in possession of a Consulate General. The Lago is a subsidiary of the Standard Oil of New Jersey.

We have now hit on a splendid solution for this ridiculous situation that Aruba is without an American Consul. Since the ties between Panama and the United States are close and friendly, why should not the Consul of Panama represent the United States? Though Consul of small country in size, he has the advantage not only of being welcome and available, but also of being sent by a Government who treats us courteous. Such a country and such a Government is not considered as small by us, since our yardsticks are somewhat different from those used in Washington D.C., to all appearance (vide the hearty welcome offered to Soekarno, the hoodlum and blackmailer, in Washington and also the question of landingrights K.L.M.).

INDONESIAN RESTAURANT GARUDA N.V.

Construction of this new, unique Restaurant at PALM BEACH - ARUBA
is expected to start within a few weeks.
You may still join and partake in Aruba's present boom and bright
future.

Buy shares in this new enterprise:

500,— GULDERS NOMINAL EACH

Contact the BANCO at 60 Nassaustraat, Oranjestad, Aruba
(Phones: 1208 - 1209) or mail coupon below:

To: BANCO, 60 Nassaustraat, Aruba

I herewith subscribe to
From:

(Please print)

shares of 500 Guilders nominal each in GARUDA N.V., Aruba

(Signature)

....., 1961

Man, United Nations and our community

(2)
by C. W. G. SCHOTBORGH

In our preceding article we touched very briefly the subject of man and subsequently we likened the United Nations with a kind of arbiter attempting to stand up between the two currents which keep our present day world sharply divided in two hostile camps.

In this article we shall, again very briefly, tell something about the United Nations itself. The details which follow do not make any pretense to completeness. It is certainly not the intention to discuss the United Nations and the main bodies of this organization. This could more appropriately be done in schools and by the government information services which certainly have a rewarding task at the present stage of our constitutional development.

United Nations

Entering the United Nations' Headquarters one is immediately dumbfounded by the grandeur and artistry of the interior appointment. Many countries of the world have commissioned their artists to express in murals or wood-carved motives their alliance on the basis of covenant and the unity which their mission calls for. To pace this much discussed building is a lifetime experience.

We, members of the large public, are most familiar with the United Nations' General Assembly. This assembly which normally convenes once a year and brings together the most prominent world personalities to discuss the affairs of our globe is accompanied by much publicity, predictions and speculation. Briefly, we may say that the purpose of this general assembly is to study all weighty affairs of the world and to pursue the proper solution on a sound and fair basis in order to promote international collaboration in the political, social, economic, cultural, developmental and public health field. All countries which are members of this organization are represented at this meeting. Although each may delegate five members, every country casts but one vote.

Security Council

This Council consists of eleven members of which

five are permanent and six serve only a two-year term. In first instance the Security Council is responsible for the maintenance of peace and security throughout the world. It meets at least once every fortnight. In the execution of its task the Security Council represents all countries that have agreed to abide by or enforce its decisions.

The non-permanent members of the Council are elected by the General Assembly for a two-year term and are not immediately eligible for reelection. Every member casts one vote. Decisions concerning procedural questions require at least seven of the eleven votes. Decisions concerning "substantive matters" require at least seven votes unless, and this is the most important provision, these seven votes include all five permanent members' votes! This is called the "great power prerogative" or else the "veto right." Assisting the Security Council is a Military Staff Committee consisting of the chiefs of staff of the five permanent members (or their representatives), which advises the Council on all military affairs.

In January 1946 the Atomic Energy Commission was instituted followed in February 1947 by the Conventional Armaments Committee. At the time of its sixth session in 1952, however, the assembly decided to abolish these two committees and to assign their functions to an entirely new body, the Consolidated Disarmament Commission.

Economic and Social Council

This Council, operating under the authority of the General Assembly, can be regarded as one of the most important organs of the United Nations. Its task is to seek ways and means to foster prosperity on a worldwide basis in the economic, social, cultural, developmental and public health areas. Of the 18 members, six are elected every year by the General Assembly for a period of three years. Working under supervision of the Economic and Social Council is the UNICEF which was instituted by the General Assembly.

The word UNICEF (United Nations International Children's Emergency Fund) clearly indicates the activities of this organ. Children everywhere in the world who have the least to do with the outbreak of any war are proportionately affected more seriously, either directly or indirectly. If we ban from our thought the possibility of a third world war and reminisce on conflagration number two, we may realize how many thousands, even millions, of children were rendered parentless and hungry by cruel bombs and other war outrages in a world in which they are still so strange and helpless. In addition to irreparable psychic damage and physical suffering they have involuntarily witnessed scenes and experienced situations which have put an indelible mark on their very susceptible natures.

"Whoever has the youth, has the future." But when we contemplate the result of the Hitler-Jugend raised during the Nazi regime, it is understandable that one does not only have that future, but that the future must be made. And this can be done in several ways.

KAN, Inc. JEWELERS FOR OVER 40 YEARS

On ARUBA:

Nassastraat 47
ORANJESTAD

Phones: 1193
2193

In Holland:

Barteljorisstraat 2
HAARLEM

Phone: 13004

* Part of UNICEF's work is to supply to the millions of underfed children throughout the world milk, cod liver oil and other nutritive foodstuffs in order to help them overcome the physical and mental damage wrought by war and postwar misery. Thus it is hoped to achieve that the future of these innocent little victims will be given a reasonably sound basis on which a balanced development might still be possible. In addition to providing foodstuffs and handling the distribution of same, the UNICEF has already provided over 7,000,000 children with clothing, shoes and other essentials.

In order to perform as efficiently as possible the many activities involved committees have been set up to handle specific assignments.

Trusteeship Council and Non-Self-Governing Territories

This Council is concerned with areas which are not self-governing and on which the supervising countries have agreed that they will foster political, economic, social and developmental progress. Unfair practices are also guarded against and a close watch is kept that all actions of the countries concerned are based on good will and the spirit of the United Nations' Charter.

International Court of Justice

The International Court of Justice with headquarters in The Hague, The Netherlands, consists of 15 judges appointed by the Security Council. The Court operates under a United Nations' constitution and the members must submit to its decisions. However, it may occur that a country cannot agree with such a decision. The only way open is to submit the whole affair to the Security Council which will then decree rules in order to enforce this decision. Just to mention a few, the International Court of Justice handled the following matters:

1. The dispute between England and Albany concerning the sinking of ships and the loss of human lives by mine explosions in the Corfu canal following World War II.
2. A complaint by France concerning the treatment of Frenchmen in Egypt.
3. A difference of opinion between Colombia and Peru related to asylum granted by the Colombian ambassador to a Peruvian citizen.
4. Oil dispute between England and Iran.

The Secretariat

All these activities emanating from the different councils are administered by the United Nations' Secretariat. The secretariat consists of persons recruited from all member-countries of the United Nations. It coordinates also the activities related to specialized agencies such as the World Health Organization (WHO) and the International Civil Aviation Organization (ICAO).

It would carry us too far to dwell even briefly on the many activities of the Secretariat which under direction of the present Secretary-General, Hammarskjöeld, represents the backbone of the international organization.

Does the United Nations' Organization, in its present form, meet its purpose? Has the United Nations' Organization fulfilled our expectations or has it bitterly disappointed us in its actions with regard to matters which are of such extreme importance to all of us? Is it politically correct to have the United Nations' Headquarters in New York rather than elsewhere on politically neutral terrain? Would we agree if the Headquarters were to be moved to Moscow? If this were to happen, would we still consider the United Nations' Organization a neutral international organization? By "we" is meant the world population, the world mass. Wouldn't we be prejudiced in our feelings as to the neutrality of the United Nations?

These are manifold questions asked by many. Rather than attempting to find for ourselves an answer to all these questions, I would like to make the following comparison.

Take a large building, imposing as a structure and costly in its appointment. After a while we detect that this construction slowly but surely leans over. A dangerous situation has been created. Not only for those working within the building, but also for those in the adjoining streets. Now, with the aid of the latest findings we support the structure with iron braces in such a way that the danger has subsided. And when we notice that this is truly the case our joy is so great that we forget to ask ourselves where the cause may lie. Are the foundations on which the structure rests solid enough? We do not even afford ourselves the trouble to analyze thoroughly the original construction drawings.

It would not be fair and appreciative to those in the United Nations' ranks, both at the New York Headquarters and in so many countries of the world, who dedicate themselves to the interests and needs of their fellow men, if we were to compare the United Nations with iron braces.

But on the other hand it would be a hefty overstatement if we were to compare this international organization representing close to two billion people with a structure resting on a strong and solid base.

Let us enter into the home of the ideal family where the concepts of love, affection, tolerance and sacrifice are experienced from day to day. We may consider this as the basis from which mankind has come forth, a basis with a specific spiritual background, whether we realize it or not. A basis which always maintain itself when institutions and concepts such as "power," "prosperity," "position," etc., no longer exist or else can no longer be grabbed. The ideal family seeks unity among its members; it seeks understanding for difficult situations and often sacrifices, knowingly or unknowingly, for the sake of the ties of unity.

I do not believe it can be said that all these two billion people, spread over the whole world and with such deep-rooted differences as creed, language, morals and customs, do honestly and consciously long for freedom, equality and unity in the United Nations' family. May we expect this when we stop in our thoughts right here in our own world, in Aruba, on the Netherlands Antilles, and ask ourselves whether we are worthy members of the Aruba community.

(To be continued)

Africa Trading Company

In Botswana, Zambia

French Products

and

German

American Commercial Structures

Original Design Built Ships

Crane, Mortar, etc.

Wooden Crates

The first word in the shipping trade

LARK by Studebaker

The first responsibility in the shipping trade

LARK by Studebaker

Take a look here at the vehicles the
Indians like best!

Arturo M. Arends

Highway 24 - Oranjestad - Aruba

Phone 1075-1075

Mr. Arends

drukkerij

LET US PROVE TO YOU THAT
WE ARE ABLE TO DELIVER MORE
ECONOMICALLY THAN HOLLAND

RECOGNIZANT IN - DRUKKERIJ - ARUBA, N.A. - PHONE 1075